

C A P U T VIII.

Chronicon Babenbergensium AUSTRIÆ Marchionum usque ad primum Austriae Ducem HENRICUM JOCHSOMIRGOTT, vulgo JASOMIRGOTT.

Anno C. 984. LEOPOLDUS Babenbergicus, postquam ANASIBURGUM in Austriam venisset, mox in Hungaros movet, eosque e Mellicensi castro ejectos ad CETIUM usque montem retrudit: imperante tunc Hungaris GEYSA, S. STEPHANI patre. LEOPOLDUS Mellicii sedem constituit, & Illustris nomen obtinet.

A^o C. 985. Mellicensi in arce Canonicorum Sæcularium Collegium instituit.

Anno eodem OTTONIS III. mandato conventus TULLNÆ habitus, in quo deliberatum de munienda AUSTRIA, & multiplicandis in ea incolis. Inde excitatæ adversum Hungaros arces, deductæque in AUSTRIAM coloniæ. Sub quod tempus in eam complures ex Franconia & Bavaria Nobiles immigrarunt.

A^o C. 994. VIII. Id. Julii sagitta, HEINRICO Schweinfurtenfi, cognato suo destinata, LEOPOLDUS Illustris Würceburgi cæsus, post biduum occumbit, ac ibidem tumulo infertur: MELLICIUM subinde translatus. Pa-

tri succedit HENRICUS I. ob nominis cum Sweinfurtenfi communionem, perperam Rebellis dictus: sub hoc iterum OSTERRICHI nomen occurrit.

A^o. C. 1002. fatis cessit OTTO III. Rex, successorem nactus HENRICUM II. Sancti titulo clarum.

Anno 1018. HENRICUS I. Marchio, sine prole vita fungitur IX. Cal. Julii. Pro eo frater ADALBERTUS I. Victoriosus dictus Marchiam gubernat.

Annus C. 1024. HENRICO II. Imperatori supremus, CONRADO Salico primus fuit.

Huic A. 1039. e terris sublato HENRICUS III. filius in Imperio succedit.

Anno 1042. Mense Februario, ADALBERTUS Marchio ultra MORAVAM & LEVTHAM rejicit Hungaros sub OVONE, ut eum Germani: seu ABBA, ut eum Hungari: rectius sub SAMUELE, ut eum, qui BELÆ Regi a Secretis fuit, compellat, & ejusdem numi docent. OTTO FRISING. l. 6. c. 32. CALLES. ad hunc annum.

Ejusdem anni æstate HENRICUS III. Germaniæ Rex, sub ADALBERTO Marchione, VIENNÆ curiam convocat suppetiarum PETRO Hungariæ Regi ferendarum causa, quem SAMUEL Regno exuerat. Ita testatur chronicon Rhythmicum MS. Universitatis nostræ, usque ad annum 1046. perductum. Sic autem in eo, perantiquo e membrana codice legitur:

PETER CHLAGTE TÄGLICHE
DEM KUNIC HEINRICHE
SINEN GROSSEN UNGEMACH.
ZE WIENNE DER KUNIC EIN HOFFGESPRACH.
DIE HERVORT SIE DA SWUREN,
ZE UNGERN SIE DA FUREN &C.

Hæc quam male admittuntur, immo asseruntur a LAZIO·VIENNÆ nimirum, at in solo BERGHOFF, idoneo nempe iis belli apparatus loco, substitisse aliquamdiu HENRICOS III. IV. V., dum Hungariam bello petunt. Quam vastam esse oportuit illam villam, quæ & curiæ Cæsarum, & castris Prætoriis, ne dicam, exercitui capiendo par fuit? Quis non intelligat VIENNAM, tum urbem, vel certe oppidum, nec vulgare fuisse.

Eodem anno cum ADALBERTO Marchione, ejusque filio LEOPOLDO HEIMBURGUM in finibus Auftriæ, & Hungariæ expugnat HENRICUS Rex.

Anno C. 1043. Hungari AUSTRIAM repetunt: sed territi bellico HENRICI Regis apparatu, regionem illam omnem a LEUTHA fluvio ad CETIUM montem cedunt.

Hoc anno V. Id. Decembr. LEOPOLDUS II. ADALBERTI Marchionis primogenitus, virtutum & belli gloria jam celebris, eoque fortis Miles dictus, ac Marchionis titulo cum successionis jure (ut testatur HERMANNUS Contractus) ab HENRICO Rege ornatus, Ingelhemii ex-

stinguitur, & a Patruo POPPONE Treviris tumulo conditur.

Anno 1045. HENRICUS REX SIGEFRIDO Marchioni 150. Regales mansos FISCHAM inter & LEUTHAM amnes transcribit: nec non areas ad DANUBIUM fitas. Sic habent documenta Gottwicensia, & LUDEWIG. in Rel. MS. T. IV. L. 6. p. 249.

Ex quibus minime consequitur, quod LAZIUS ait *de Migratione gentium* p. 405, hoc tempore FAVIANAM, cum adhuc in angustiis esset, sub dominium Comitum de PLEYEN venisse.

Anno C. 1047. POPPO Archi-Episcopus Trevirensis, ADALBERTI Marchionis AUSRIÆ frater, decedit.

Anno 1056. VII. Cal. Junii ADALBERTUS AUSTRILÆ Marchio e vivis migravit: successorem reliquit filium superstitem ERNESTUM Strenuum, & quidem primum hæreditario jure, quod teste HASELBACHIO parenti ADALBERTO Cæsar concefferat.

Eodem anno vivere desuit HENRICUS III., Imperio in filium HENRICUM IV, translato.

Anno C. 1058. ERNESTUS Marchio confirmationem impetrat ab HENRICO IV. immunitatis tributorum Imperio pendendorum, quam JULIUS CÆSAR, & CLAUDIUS TIBERIUS NERO terræ huic concessisse ferebantur. Horum literæ, utut commentitiæ sint, quia tamen tum pro veris habitæ, & confirmatæ, vim accepere immunitatis potiundæ.

EO-

Eodem diplomate Rex titulum S. R. I. Prioris ERNESTO tribuit, jus item gladium & vexillum coram Imperio, totoque orbe palam ferendi. Vocat eum Romani Imperii Militem fidelissimum, fidelissimum Principem ac Illustrem, denique constituit Advocatum Ecclesiarum Salisburgensis, & Pataviensis. Decretum conditum in TURRENBACH, seu DÜRRENBACH 4. NOV. 1058. Communicavit hæc mecum doctissimus Vir Xaverius de MANAGETTA ex collectaneis celeberrimi olim Archiatri Wilhelmi Managettæ.

Anno C. 1068. ut habet UGHELLUS T. V. col. 56. in Additionibus: SIGEFRIDUS seu SIGHARDUS *e Comitibus de PLEJEN, ortus* (ex Imperatoris Cancellario hoc anno Patriarcha Aquilejensis) *vendidit* (rectius per concambium tradidit, ut habent documenta Gottwicensia) ALTMANNO *Episcopo Passaviensi Parochiam S. PETRONELLÆ non procul VIENNA in AUSTRIA, & aliam Capellam in ipsa Urbe VIENNENSI* (Nota Urbem) *Divo PETRO sacram, cum quibusdam agris.* Eadem apud BERNARDUM de Rubeis in Monumentis Aquil. c. 56. leguntur.

Ab hoc Beato ALTMANNO Ecclesiam S. PANCRA-
TII conditam existimat FUHRMANNUS, quod non infir-
rior: sed quem in finem nova Ecclesia? ubi jam tria
templa, nempe S. RUPERTI, S. PETRI, ac B. VIRGINIS
ad Litus erant, si FAVIANA eo tempore villa duntaxat

ruralis fuit, aliquot mapalibus cineta, ut vult nominatus Author?

Anno 1072. ALTMANNUS inchoat templum in fronte Gottwicensi pro Canonicis Regularibus.

Anno C. 1075. ERNESTUS Marchio e vulnere accepto in prælio ad Unstrutt, postridie, nempe V. Id. Junii, extinguitur: succedit filius, quem habebat unicum, LEOPOLDUS III. cognomine Pulcher. CALLES. ad hunc annum.

Anno 1082. B. ALTMANNUS consecrat Ecclesiam Gottwicensem.

Sequenti anno dat Gottwicensibus Literas foundationis, quibus inter alia donasse dicitur FABIANAM Villam cum tribus in ea conditis Sacellis D. PETRO, D. RUPERTO, D. PANCRATIO sacris, ut habet LAZIUS in Tract. de Civitatibus Bavarix, qui MS. servatur in bibliotheca Cæsarea: sed nec in autographis Foundationis, nec in aliis ejusdem Monasterii literis apicem de hac donatione reperire est.

Anno C. 1093. ALTMANNO de coelo hortante Monasterium Gottwicense S. BENEDICTI regulam professis traditur.

Anno 1096. vivere desit LEOPOLDUS Pulcher. Marchix gubernium pro eo capeffit filius, LEOPOLDUS IV. cognomento *Pius*.

Anno

AN. 1097. GODOFREDUS Bullionius per AUSTRIAM, quidni & per VIENNAM, in Palæstinam proficiscitur.

Anno 1099. Hierosolymam occupat Bullionius.

Anno 1101. LEOPOLDUS Pius arcem molitur in monte CETIO, seu KALENBERG, ut refert RICHARDUS Newburgenfis ad hunc annum.

Anno C. 1106. HENRICUS IV. animam reddidit, postquam priore jam anno in filium HENRICUM V. invitus Imperii sceptrum transtulit.

Hoc eodem anno HENRICUS V. AGNETEM sororem suam, viduam FRIDERICI de HOCHENSTAUFF Sueviæ Ducis, LEOPOLDO Marchioni matrimonio locat, qui mox Curiam suam in KALENBERG constituit. Circa idem tempus prope VIENNAM Venatorum domum eo in loco ædificat, quem nunc in platea, WALLERSTRASS dicta, Principum ESTERHAZY palatium occupat. Habetur hoc tum ex antiquissima traditione, tum ex inscriptione, quam præfert palatium, tum ex facello eidem sancto Marchioni ibidem dicato. Inscriptio supra portam palatii sic habebat:

SOLI DEO GLORIA
DOMUS HÆC A S. LEOPOLDO MARCHIONE AUSTRIÆ
OLIM HABITATA.

SUCCESSU TEMPORIS AD NOBILEM FAMILIAM
ESTORAS DEVOLUTA.

PER CEL. SAC. ROM. IMP. PRINCIPEM

Notit. Vindob.

F

PAU-

PAULUM ESTORAS R. HUNG. PALI
 COMPARATA
 IN HANC FORMAM E FUNDAMENTIS
 PRO FAMILIÆ DECORE ÆDIFICATA EST
 ANNO DOMINI M. DC. XCV.

Anno C. 1119. LEOPOLDUS CETIUM Castrum, aliaque loca (& hæc inter fortassis etiam VIENNAM) contra Hungaros communit. Vide CALLESIUM Annal. Austr. P. I. p. 459.

Anno C. 1125. HENRICUS V. Imperator absque prole decedit. Imperium deprecantibus OTTONE Saxone, & LEOPOLDO Marchione nostro, succedit LOTHARIUS.

Anno C. 1136. XVII. Cal. Decembris LEOPOLDUS Pius ad superos abit, designato prius successore filio secundogenito LEOPOLDO V, ob infirmam ALBERTI primogeniti valetudinem.

Anno 1137. ALBERTUS hic V. Id. Novembris extinguitur. Necrol. Claustro-Neob. & Epitaphium ad S. Crucem.

Hoc itidem anno vitam posuit LOTHARIUS, cui in Imperio anno sequenti subrogatus est CONRADUS III. Suevus, Marchionis LEOPOLDI frater uterinus.

Anno 1138. ut FUHRMANNO placet, vel 1131. ut videtur aliis, LEOPOLDUS MARCHIO, Largus jam compellatus, Sacellum S. JACOBI in loco, HÜLBEN dicto,

cto, extra Viennenses muros construit. Hoc nunc intra mœnium ambitum continetur, & postea contiguum accepit Asceterium, quod hodiedum vocatur: DAS KLOSTER DER REGULIRTEN CHORFRAUEN BEY S. JACOB AUF DER HÜLBEN.

Anno C. 1139. LEOPOLDUS Marchio a CONRADO Imperatore, fratre suo uterino, Bavarix Dux renuntiatur in locum HENRICI superbi Goslarix priori anno exauthorati, & hoc anno XIII. Cal. Nov. extincti.

Anno C. 1141. LEOPOLDUS Largus, æger AUSTRIAM ex Bavaria repetens, morte occupatur in NIDER ALTAHE, XV. Cal. Nov., successorem in Marchia nactus fratrem HENRICUM JASOMIRGOTT, de quo mox plura.

C A P U T IX.

Acta HENRICI JASOMIRGOTT, primi AUSTRIÆ Ducis, cum corollariis urbem nostram attinentibus.

Anno C. 1141. Octobri mense Marchix gubernium HENRICUS suscipit.

Anno sequenti CONRADUS Rex Francofurti Comitia celebrans, GERTRUDEM, LOTHARII Cæsaris filiam,